

תָּא חַזִּי, בְּנִסְתַּת יִשְׂרָאֵל, כּוּם שְׁל בְּרָכָה אֶקְרִי, וּבִיּוֹן
דְּאִיהוּ כּוּם שְׁל בְּרָכָה, בְּעֵינָן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא
 (ובעי) **לְנִטְלָא לִיה, וְהָהוּא כּוּם אֶתְיָהִיב בֵּין יְמִינָא** (ד)
 (רנ ע"ב) **וּשְׂמָאלָא, וּבְעֵי דְאֶתְמַלְיָא חֲמָרָא, בְּגִין חֲמָרָא**
דְּאוּרֵיתָא, דְּאִיהוּ נָפִיק מֵעֲלָמָא דְאַתִּי.

וְתָא חַזִּי, כּוּם שְׁל בְּרָכָה, (הכא) בְּהָאִי אֶתְנַלְיִין מְלִין
עֲלָאִין, הָכָא דְאַנָּן בְּמַעְרְתָא, אִימָא הָכָא
אֶתְנַלְיָא רְזָא דְרְתִיכָא קְדִישָׁא. כּוּם שְׁל בְּרָכָה בְּעֵי
לְקַבְּלָא לִיה בִּימִינָא וּשְׂמָאלָא, דָּא צְפוֹן וְדָרוֹם, וְכוּם
שְׁל בְּרָכָה דִּיהָא נָטִיל בְּרָכָה מְנִייהוּ.

כּוּם שְׁל בְּרָכָה, דָּא מִפְּתוֹ שְׁלִשְׁלָמָה, דְּבְעֵינָן
דְּאֶתְיָהִיב בֵּין צְפוֹן לְדָרוֹם, וּבְעֵי לְאַנְחָא לָהּ
בִּימִינָא, וְגוֹפָא דִּיתְתַּקֵּן בְּהַדְיָהוּ, וְיִשְׁנָה בִּיה בְּהָהוּא
כּוּם, לְבָרְכָא לִיה בְּאַרְבַּע בְּרָכָאן, בְּגִין דְּכִתְיִב, (דברים

לשון הקודש

במערה, אומר כאן נתגלה סוד המרכבה
 הקדושה, כום של ברכה צריך לקבלה
 בימין ובשמאל, זה צפון ודרום, וכום של
 ברכה שיהיה נוטל ברכה מהם.

מי זו כום של ברכה? זו (שיר א) מפתו
 של שלמה, שצריך שתנתן בין צפון
 ודרום, וצריך להניחה בימין, והגוף
 שיתתקן עמם, וישגיח באותה כום של

כום של ברכה, נתת ישראל נקראת כום של
 ברכה, ובין שהיא כום של ברכה, צריך
 זמין ושמאל וצריך לטל אותה, ואותה
 כום נתנת בין זמין לשמאל, וצריכה
 להתמלא זין בשביל זין התורה שיוצא
 מן העולם הכא.

וכא ראה, כום של ברכה, וכאן בזה
 התגלו דברים עליונים כאן שאנו

(יא) תמיד עיני ה' אלהיך בָּהּ וְגו'. אֲשֶׁתְּכָה בְּכּוּם שֶׁל בְּרָכָה, רָזָא דְמַהִימְנוּתָא, צְפוּן וְדָרוּם וּמְזֻרְחָ וּמְעָרְבָ, הָא רְתִיבָא קַדִּישָׁא בְּדָקָא חַוֵּי לֵיהּ.

וּפְתוּרָא בְּנִהְמָא, בְּגִין דִּיתְבְּרָא תְּהוּא לְחֵם דְּלִתְתָּא, וְיִתְבְּרַךְ לְחֵם עוֹנֵי, וִיחָא לְחֵם פְּנֵי, וְהָא אוֹקִימָנָא. וְיִשְׁתַּבַּח דְּכִנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְבְּרָא בְּאַרְבַּע סְטְרֵי עֲלֵמָא, לְעֵילָא וְתַתָּא לְעֵילָא (בְּהוּא נִהְמָא שֶׁל בְּרָכָה). וְכּוּם שֶׁל בְּרָכָה, לְאַתְחַבְּרָא דְדוּד מִלְפָּא בְּאַבְהֵן, וְיִתְבְּרַךְ לְתַתָּא, דִּיתְבְּרַךְ (נ"א וּפְתוּרָא בְּנִהְמָא בְּגִין דִּיתְבְּרַךְ מִכָּל סְטְרֵין מְעִילָא וּמִתַּתָּא לְעֵילָא בְּרָזָא כּוּם שֶׁל בְּרָכָה לְאַתְחַבְּרָא דְדוּד מִלְפָּא בְּאַבְהֵן וְיִתְבְּרַךְ לְתַתָּא דִּיתְבְּרַךְ לְחֵם עוֹנֵי וִיחָא לְחֵם פְּנֵי וְהָא אוֹקִימָנָא וְיִתְבְּרַךְ) פְּתוּרָא דְבַר נָשׁ, לְאַשְׁתַּכַּחַא בֵּיהּ מְזוּנָא תְּדִיר.

לשון הקודש

לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, לְמַעְלָה וּבְאוֹתוֹ לְחֵם שֶׁל בְּרָכָה. וְכּוּם שֶׁל בְּרָכָה, לְחַבְרָא דְדוּד הַמְלַךְ בְּאַבּוֹת, וְיִתְבְּרַךְ לְמַטָּה, שִׁיתְבְּרַךְ וְהַשְׁלַחַן בְּלַחֵם מִשּׁוּם שִׁיתְבְּרַךְ מִכָּל הַצְּדִידִים, מִלְמַעְלָה וּמִלְמַטָּה לְמַעְלָה בְּסוּד כּוּם שֶׁל בְּרָכָה, שִׁיתְבְּרַךְ דְדוּד הַמְלַךְ בְּאַבּוֹת וְיִתְבְּרַךְ לְמַטָּה, שִׁיתְבְּרַךְ לְחֵם עֵנִי וְיִהְיֶה לְחֵם עֵנִי, וְהָרִי בְּאַרְנֵי. וְיִתְבְּרַךְ שֶׁלְחָנוֹ שֶׁל הָאָדָם, שִׁימְעָא בּוֹ מְזוּן תְּמִיד.

בְּרָכָה לְבְרַךְ אוֹתָהּ בְּאַרְבַּע בְּרָכוֹת, מִשּׁוּם שְׁפָתוֹב (דְּבָרִים יא) תְּמִיד עֵינֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בָּהּ וְגו'. נִמְצָא בְּכּוּם שֶׁל בְּרָכָה סוּד הָאֲמוּנָה, צְפוּן וְדָרוּם וּמְזֻרְחָ וּמְעָרְבָ, הָרִי מְרַכְבָּה קְדוּשָׁה בְּרָאוּי לוֹ.

וְשֶׁלְחָן בְּלַחֵם, בְּדִי שִׁיתְבְּרַךְ אוֹתוֹ לְחֵם שֶׁלְמַטָּה וְיִתְבְּרַךְ לְחֵם עֵנִי, וְיִהְיֶה לְחֵם עֵנִי, וְהָרִי בְּאַרְנֵי. וְיִמְצָא שְׁכִנְסַת יִשְׂרָאֵל מִתְבְּרָכַת בְּאַרְבַּעַת צְדָדֵי הָעוֹלָם,

קָמוּ בְּלֵהוּ וּנְשָׁקוּ יָדוֹ, אָמְרוּ בְּרוּךְ רַחֲמָנָא
 דְּאֵעִילָנָא הָכָא, וְשָׁמְעָנָא מְלִין אֲלִין. נָפְקוּ מִן
 מְעַרְתָּא וְאִזְלוּ, כַּד עָאלוּ בְּמַתָּא, חָמוּ עֵיטְרָא דְבָנֵי
 נְשָׂא דְמִיתוּ, דְּנִפְּל בֵּיתָא עֲלֵיהוּ, יָתְבוּ וְחָמוּ דְקָא
 סַפְדֵי לְאִינוּן דְּמִיתוּ, עִם אֵינוּן רוּמָאֵי.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר וַיָּבֹאוּ עַד גִּרְן הָאָטְדָּה,
 מָאן גִּרְן הָאָטְדָּה. אָלָא, הָכָא אֲתַרְמִין
 שְׁלִטְנוּתָא דְּמַצְרָאֵי דְּאֲתַעְדֵי. גִּרְן הָאָטְדָּה, דָּא מְמַנָּא
 שׁוּלְטָנָא דְּמַצְרָאֵי, דְּאֲתַעְדֵי מִקְמֵי שׁוּלְטָנוּתָא
 דְּיִשְׂרָאֵל, דְּהָא חָמוּ (גִּרְן). כְּמָא דְּאֲתָּ אָמַר, (מלכים א'
 כב) מְלוּכָשִׁים בְּגָדִים בְּגִרְן. וְעַל דָּא וַיִּסְפְּדוּ שָׁם
 מִסְפַּד גָּדוֹל וְכִבְד מְאֹד וְגו'.

עַל כֵּן קָרָא שְׁמָה אָבֵל מַצְרִים עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
 דְּיִוְדָאֵי מְמַצְרִים הָתָּה, אוֹף הָכָא לֹא דְיִוְדָאֵי

לשון הקודש

שְׁלִטְוֹן מַצְרִים שְׁיַעְבַּר. גִּרְן הָאָטְדָּה - זֶה
 מְמַנָּה הַשְּׁלִטְוֹן שֶׁל מַצְרַיִם שְׁיַעְבַּר מִלְּפָנֵי
 שְׁלִטְוֹן יִשְׂרָאֵל, שְׁחֲרֵי רְאוּ וְגִרְוֹן, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר (מלכים א' כב) מְלֻכָּשִׁים בְּגָדִים בְּגִרְן.
 וְעַל זֶה וַיִּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכִבְד
 מְאֹד וְגו'.

עַל כֵּן קָרָא שְׁמָה אָבֵל מַצְרִים עַד הַיּוֹם
 הַזֶּה, שְׁוֹדָאֵי הִיָּה מְמַצְרִים. אוֹף כֵּאֵן לֹא

קָמוּ כָלָם וּנְשָׁקוּ יָדוֹ. אָמְרוּ, בְּרוּךְ הַרְחִמֵן
 שְׁנִכְנַסְנוּ לְכָאן וְשָׁמְעֵנוּ דְּבָרִים אֲלוֹ. יִצְאוּ
 מִן הַמְעָרָה וְהִלְכוּ. כְּשֶׁנִּכְנְסוּ לְעִיר, רְאוּ
 קְבוּצַת אַנְשִׁים שְׁמִתוּ, שְׁנִפְּל עֲלֵיהֶם
 בֵּית. וְשָׁבוּ, וְרְאוּ שְׁסוּפְדִים לְאוֹתָם
 שְׁמִתוּ עִם אוֹתָם הַרוּמָאִים.

פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, וַיָּבֹאוּ עַד גִּרְן
 הָאָטְדָּה, מַה זֶה גִּרְן הָאָטְדָּה? אָלָא כָּאן רְמוּז

בִּינְהוּ אֱלִין בְּכִיּוֹן, אַף עַל גַּב דְּמִיתוּ בֵּיהּ יוֹדָאֵי, וְאֱלִין
 יוֹדָאֵי, אֲלִמְלָא הוּוּ יוֹדָאֵי, לָא מִיתוּ, וְכִיּוֹן דְּמִיתוּ,
 קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא מְכַפֵּר חוֹבֵייהוּ.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן תָּא חַוִּי, דִּיעֲקֹב אַף עַל גַּב
 דְּנַפְקַת נִשְׁמַתִּיהּ בְּמַצְרִים, לָאוּ בְּרִשׁוּתָא
 אַחְרָא נִפְקַת. מָאֵי טַעְמָא, כְּמָה דְּאִתְמַר, דְּלֹא הָוָה
 מִיּוֹמָא דְּאִתְבְּרִי עָלְמָא עֲרִסָא שְׁלִימְתָא כְּהוּא עֲרִסָא
 דִּיעֲקֹב. בְּשַׁעְתָּא דְּהָוָה סָלִיק מַעְלָמָא נִשְׁמַתִּיהּ, מִיַּד
 אִתְקַשַּׁר בְּאַתְרֵיהּ, וְהָא אוֹקִימְנָא.

תָּא חַוִּי, כִּד הָוָה עָאֵל יַעֲקֹב בְּמַעְרְתָא, כָּל
 רִיחִין דְּהִנְתָּא דְּעַדן אִשְׁתַּכַּח בְּמַעְרְתָא,
 וּמַעְרְתָא סָלְקָא נְהוּרָא, וְשִׁרְגָא חַד דְּדִלִיק. וְכִד
 עָאֵלוּ אֲבָהֵן לְנַבִּי דִּיעֲקֹב לְמַצְרִים, לְאִשְׁתַּכַּחַא
 עִמֵּיהּ, אִסְתַּלַּק נְהוּרָא דְּשִׁרְגָא. כִּיּוֹן דְּעָאֵל יַעֲקֹב

לשון הקודש

שְׁנַתְבָּאָר, מִיּוֹם שְׁנַבְרָא הָעוֹלָם לֹא הִיְתָה
 מִטָּה שְׁלֵמָה כְּמוֹ מִטָּתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב. בְּשַׁעַה
 שְׁהִיָּה עוֹלָה מִן הָעוֹלָם, נִשְׁמַתוּ מִיַּד
 נִקְשְׁרָה לְמַקוֹמָהּ, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ.

בֵּא רָאָה, בְּשַׁהִיָּה יַעֲקֹב נִכְנַס לְמַעְרָה,
 נִמְצְאוּ בְּמַעְרָה כָּל הַרִיחוֹת שֶׁל גֵּן עֵדֵן,
 וְהַמַּעְרָה הִעֲלָתָה אוֹר, וְנָר אֶחָד דוֹלַק.
 וְכִשְׁנִכְנְסוּ הָאֲבוֹת לְיַעֲקֹב לְמַצְרִים

שֶׁל יְהוּדִים הֵם אֵלֶּה בּוֹכִים, אַף עַל גַּב
 שְׁמַתוֹ בּוֹ יְהוּדִים, וְאֵלֶּה יְהוּדִים,
 שְׁאֲלִמְלָא הִיוּ יְהוּדִים לֹא מִתּוֹ, וְכִיּוֹן
 שְׁמַתוֹ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַפֵּר עַל
 עוֹנוֹתֵיהֶם.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בֵּא רָאָה, שִׁיעֲקֹב, אַף
 עַל גַּב שִׁיעָצָה נִשְׁמַתוֹ בְּמַצְרִים, לֹא
 יַעָּזָה בְּרִשׁוּת אַחְרָת, מָה הַטַּעַם? כְּמוֹ

בְּמַעֲרַתָּא, הִדְרָא שְׂרָגָא לְאַתְרֵיהּ, כְּדִין אֲשֶׁתְּלִים
מְעַרְתָּא מְכַל מַה דְּאַצְטְרִיד.

וְעַד יוֹמֵי עֲלֵמָא, לָא קַבִּילַת מְעַרְתָּא בַר נֶשׁ
אַחְרָא, וְלֹא תְקַבֵּל. וְנִשְׁמַתִּין דְּזִכְאֵן אַעֲבְרִין
מִקַּמְיֵיהוּ בְּבֵי מְעַרְתָּא, בְּגִין דִּיתְעָרוֹן, וְחֲמִין זְרַעָא
דְּשִׁבְקוּ בְּעֲלֵמָא, וַיַּחֲדוּ קַמֵּי קַדְשָׁא בְּרִידָא הוּא. אָמַר
רַבִּי אַבְא, חֲנִיטָא דִּיעֲקֵב מָאִי אִיהוּ, אָמַר לֵיהּ, זִיל
שְׂאִיל לְאַסִּיא.

תָּא חֲזִי, כְּתִיב וַיְצַו יוֹסֵף אֶת עֲבָדָיו אֶת הַרְפָּאִים
לְחַנּוּט אֶת אֲבִיו וַיַּחֲנֹטוּ הַרְפָּאִים אֶת יִשְׂרָאֵל,
סְלֵקָא דַּעְתָּךְ כְּשָׂאָר בְּנֵי נֶשָׂא הָוָה חֲנִיטָא דָּא. אִי
תֵימָא בְּגִין אֹרְחָא הוּא דַּעֲבָדוּ, הָא כְּתִיב וַיָּמַת יוֹסֵף
בֶּן וְגו' וַיֵּישֶׁם בְּאֶרֶז בְּמִצְרַיִם, הָא לָא אִזְלוּ עִמֵּיהּ
בְּאֶרְחָא, דִּהָא תַּמָּן אֶתְקַבֵּר, וְכְתִיב וַיַּחֲנֹטוּ אוֹתוֹ.

לשון הקודש

היא? אמר לו, לך שאל את הרופא.
בא ראה, כתוב ויצו יוסף את עבדיו את
הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים
את ישראל. התעלה על דעתך שחניטה
זו היתה כמו של שאר בני אדם? אם
תאמר שבשביל הדרך הוא שעשו, הרי
כתוב וימת יוסף בן וגו' ויישם בארז
במצרים, הרי לא הלכו עמו בדרך,
שהרי שם נקבר, וכתוב ויחנטו אתו?

להמצא עמו, עלה אור הנר. בין שנכנס
יעקב למערה, חזר הנר למקומו, ואז
השתלמה המערה מכל מה שצריך.
ועד ימי העולם לא קבלה המערה איש
אחר ולא תקבל, ונשמות שזוכות
עוברות לפניהם בבית המערה, כדי
שיתעוררו ויראו את הזרע שהשאירו
בעולם, וישמחו לפני הקדוש ברוך הוא.
אמר רבי אבא, חניטה של יעקב מה

אֵלֶּא, אֶרְחָא דְּמַלְכִין אֵינּוּן, בְּגִין לְקַיְימָא גּוֹפִייהוּ,
חֲנֻטֵי לֹון בְּמִשְׁחָ רַבּוּת, עֲלָאָה עַל כָּל מִשְׁחִין,
מְעוֹרְב בְּבוֹסְמִין, וְשָׂאִיב לִיהַ בְּגוֹפָא יוֹמָא בְּתַר יוֹמָא
בְּהֵהוּא מִשְׁחָא טָבָא, אַרְבְּעִין יוֹמִין. דְּכִתְיִב, וַיִּמְלְאוּ
לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי בֶן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנוּטִים. בְּתַר
דְּאַשְׁתְּלִים דָּא, קַיְימָא גּוֹפָא שְׁלִים זְמַנִּין סְגִיָּאִין.

בְּגִין דְּכָל הַהוּא אֶרְעָא דְּכַנְעַן, וְאַרְעָא דְּמִצְרַיִם,
מְבֻלָּה גּוֹפָא וּמְרַקְב לִיהַ ^(דף רנא ע"א) לְזַמַּן זְעִיר
מְכָל שְׂאֵר אֶרְעָא, וּבְגִין לְקַיְימָא גּוֹפָא עֲבָדֵי דָּא,
וְעֲבָדֵי חֲנֻטָא דָּא מְגוּ וּמְבָרָא. מְגוּ דִּשְׁוִין הַהוּא
מִשְׁחָא עַל טַבּוּרָא, וְהוּא עָאֵל בְּטַבּוּרָא לְגוּ וְאַשְׁתְּאִיב
בְּמַעוּזֵי, וְקָאִים לִיהַ לְגוֹפָא מְגוּ וּמְבָרָא לְזַמַּנִּין סְגִיָּאִין.
וַיַּעֲקֹב הָכִי הָהּ בְּקַיְימָא דְּגוֹפָא, וְהָכִי אֶצְטְרִיד.
דְּגוֹפָא דְּאַבְתָּן אִיהוּ, וְהָהּ בְּקַיְימָא בְּגוֹפָא

לשון הקודש

מצרים מכלות ומרקיבות את הגוף בזמן קצור מכל שאר הארצות, ובשביל לקיים את הגוף עושים את זה, ועושים חניטה זו מבפנים ומבחוץ. מתוך ששמים אותו שמן על הטבור, הוא נשאב לפנים מן הטבור, ונשאב למעיו, ומעמיד את הגוף מבפנים ומבחוץ זמן רב.

וַיַּעֲקֹב כִּף הָהּ בְּקִיּוּם הַגּוּף, וְכִּף צְרִיד, שְׁנוּף הָאֲבוּת הוּא, וְהָהּ בְּקִיּוּם בְּגוּף

אלא הם דרכי המלכים, כדי להעמיד את גופם חונטים אותם בשמן משחה, עליון על כל השמנים, מערב בבשמים, ושואבים אותו לגוף יום אחר יום באותו שמן טוב ארבעים יום, שכתוב וַיִּמְלְאוּ לוֹ אַרְבָּעִים יוֹם כִּי בֶן יִמְלְאוּ יְמֵי הַחֲנוּטִים. אחר שזה השלם, עומד הגוף שלם זמן רב.

משום שכל אותה ארץ כנען וארץ

וְנִפְשָׁא. בְּנוּנָא דָּא לְיוֹסֵף, דְּאִיהוּ דוּגְמָא דְּנוּפָא,
 וּבְקִיּוּמָא דְּנוּפָא וְנִפְשָׁא הוּא. בְּקִיּוּמָא דְּנוּפָא,
 דְּכִתִּיב וַיַּחְנְטוּ אוֹתוֹ, בְּקִיּוּמָא דְּנִפְשָׁא, דְּכִתִּיב וַיֵּישֶׁם
 בְּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם.

וְתַנִּינָן תְּרֵי יוּדִי"ן אִמָּאי. אֶלָּא, יוֹסֵף נָטַר לִיה
 בְּרִית לְתַתָּא, וְנָטַר לִיה בְּרִית דְּלַעֲיֵלָא,
 אֶסְתַּלַּק מִעֲלָמָא, אֶתְשׂוּי בְּתֵרֵי אַרוּנֵי, (מֵתֵר) בְּאָרוֹן
 לְתַתָּא וּבְאָרוֹן לְעֵילָא. אַרוֹן דְּלַעֲיֵלָא מָאן אִיהוּ.
 אֶלָּא, בְּמַה דְּאֵת אָמַר, (יהושע ו) הִנֵּה אַרוֹן הַבְּרִית אָדוֹן
 כָּל הָאָרֶץ, דְּאָרוֹן דְּלַעֲיֵלָא אַרוֹן הַבְּרִית אֶקְרִי, דְּהָא
 לֹא יֵרִית לִיה אֶלָּא מָאן דְּנָטַר בְּרִית, וּבְנִין דְּיוֹסֵף
 נָטַר לִיה לְבְרִית, אֶתְשׂוּי בְּתֵרֵי אַרוּנֵי.

וַיֵּישֶׁם בְּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם, הָכִי הוּא וּדְאִי. וּקְרָא אוֹכַח
 רְזָא אַחְרָא, דְּאֵף עַל גַּב דְּנַפְקַת נְשֻׁמְתִּיהָ

לשון הקודש

וְנִפְשָׁא. כְּמוֹ זֶה לְיוֹסֵף שֶׁהוּא דְּנִמְתַּת הַגּוּף,
 וְהוּא בְּקִיּוּם שֶׁל גּוּף וְנִפְשָׁא. בְּקִיּוּם הַגּוּף,
 שְׂכֵתוֹב וַיַּחְנְטוּ אוֹתוֹ. וּבְקִיּוּם הַנִּפְשָׁא,
 שְׂכֵתוֹב וַיֵּישֶׁם בְּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם.
 וְשַׁנִּינָנוּ, לְשֵׁם מַה שְּׁנֵי יוּדִי"ם? אֶלָּא
 יוֹסֵף שָׁמַר אֶת הַבְּרִית לְמַטָּה, וְשָׁמַר
 אוֹתָהּ הַבְּרִית שְׁלַמְעֵלָה. כְּשֶׁהִסְתַּלַּק
 מִהָעוֹלָם, הוֹשֵׁם בְּשַׁנֵּי אַרוּנוֹת, וּמְקוּם

בְּאָרוֹן לְמַטָּה וּבְאָרוֹן לְמַעְלָה. אַרוֹן
 שְׁלַמְעֵלָה מַהוּ? אֶלָּא, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (יהושע
 א הִנֵּה אַרוֹן הַבְּרִית אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ,
 שְׁאָרוֹן שְׁלַמְעֵלָה נִקְרָא אַרוֹן הַבְּרִית,
 שְׁהָרִי לֹא יוֹרֵשׁ אוֹתוֹ אֶלָּא מִי שְׁשָׁמַר
 בְּרִית, וּמִשּׁוּם שְׁיוֹסֵף שָׁמַר אֶת הַבְּרִית,
 הוֹשֵׁם בְּשַׁנֵּי אַרוּנוֹת.
 וַיֵּישֶׁם בְּאָרוֹן בְּמִצְרַיִם, כִּדְּזֶה וּדְאִי.